καὶ ἐρώτησιν ἐλεγηλικὸν.

ἐν κωμωιδία ἰατεαρίο ·s· κωμωιδίας ἀρίσμιδος
quod erat ἄουλον
κωμωιδία. λιμ" ἀπλικῶς ἀ' ἀλλαγεῖν ἐγγε quidem
me ἀπίγῃ πὶ ὡς quos quid ἀπὸ ἀ'gente
Graeci in eo loco collocant quæ ipsi postea
virgis sonore κωμωιδίας appellant. interpes
καὶ ἀλλ ἡδέα ὀργανε μίστρια ὄσσει
πὶ μὴν ἡ καὶ ἀὐτὸ ὁ ἐπ nomine corona dignus
ὡς quod carcapes publice πὸ agenda quæ
ἐπεσιν quæ ἐπ sonore potestas resp attulerit
magis aut cuiq; mimica ac πομπικὸν ἐπ
ἐπὶ ἐπ ἀεσι
Δόξαις ος ἴγμαι
Καλόηδες. ἐσὶ ἢ καλοήδια ἰ ἀπὶ ἰὸ ἔδρον
ὑπολαμβάνειν ἄπαντα. Λουίρ. ·c· 2 Sect.
ταυτὸ ἰοίνυν neq; solu' cognoscet meo ἰ fui sed
ἰ gratos omnes ἰdé
Τόπος ος ἥδος corrupte' ἀνάτη Fabius ca Quint.
lib. 6.° ubi agit περὶ πάθους ἢ ἥδους uno
verbo latine dici nō posse ἥδος air Soc. n. ōcs
mehs Fabius confiteatur, de Soc Plutarchus

http://digital.slub-dresden.de/ppn346358779/276